

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/34/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213010383
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2213010383.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Vladimíra Tencera, v trestnej veci proti obžalovanému X. B., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaniach okresného prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 29.10.2014 sp.zn. 4T/97/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.04.2015 takto

rozhodol:

I/

Podľa § 321 odsek 1 písm. a/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný X. B., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom B. S..
A. XXX/X,

podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e :

spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede sp.zn. 2 Pv 341/09-56 zo dňa 14.05.2013, zo skutku, ktorý mal spáchať tak, že

dňa 23.03.2009 v čase okolo 10.00 hod. v Dunajskej Strede, na adrese M. T. napadol L. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. T. XXX/X, B. S. a to tak, že na neho vystrelil zo vzduchovej zbrane, pričom ho trafil brokom do ľavého oka, čím mu poškodil zrakový nerv, následkom čoho vznikla úplná, trvalá slepota ľavého oka, následkom čoho v ďalšom živote bude obmedzený zhoršenou orientáciou v priestore a ťažším odhadovaním vzdialenosti ako následok stereovidenia podľa znaleckého posudku, čím mu spôsobil škodu vo výške 2.530,50 Eur podľa znaleckého posudku,

č í m s a m a l d o p u s t í ť

zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku súd poškodeného L. D., nar. XX.XX.XXXX, odkazuje s nárokom na náhradu škody na konanie vo veciach občianskoprávných.

II/

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného X. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodil obžalovaného spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede č. 2 Pv 341/09 za skutok, ktorý mal spáchať tak, že

dňa 23.03.2009 v čase okolo 10.00 hod. v Dunajskej Strede, na adrese M. T. napadol L. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. T.. XXX/X, B. S. a to tak, že na neho vystrelil zo vzduchovej zbrane, pričom ho trafil brokom do ľavého oka, čím mu poškodil zrakový nerv, následkom čoho vznikla úplná, trvalá slepota ľavého oka, následkom čoho v ďalšom živote bude obmedzený zhoršenou orientáciou v priestore a ťažším odhadovaním vzdialenosti ako následok stereovidenia podľa znaleckého posudku, čím mu spôsobil škodu vo výške 2.530,50 Eur podľa znaleckého posudku,

ktorým konaním mal spáchať zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona.

Zároveň podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku odkázal poškodeného L. D. s nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejмый rozsah vykonaného dokazovania, obsah jednotlivých dôkazov ako aj spôsob ich vyhodnotenia. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd I. stupňa k záveru, že v kritickom čase konal obžalovaný v krajnej núdzi, keď výstrelom zo vzduchovej zbrane sa snažil zabrániť krádeži dreva z dvora susedy, pričom v tejto súvislosti vzal do úvahy bezpečnostnú situáciu na mieste spáchania skutku, ktorú mal vykonaným dokazovaním preukázanú. Z dokazovania vyplynulo, že obyvatelia uvedenej lokality sa nevedia brániť pre neustálymi vlámačkami a krádežami zo strany občanov rómskej osady a všetky ich kroky, ktoré podnikli v snahe dosiahnuť zabezpečenie nápravy a ochrany ich majetku v minulosti boli bezvýsledné. V tomto smere súd poukázal na to, že občania danej lokality opakovane apelovali na políciu v mieste bydliska ako aj na ich podnet adresovaný verejnej ochrankyni práv.

Z dokazovania vyplynulo, že obžalovaný v kritickom čase vystrelil na poškodeného zo 15 až 20 metrov a s poukazom na vek obžalovaného mal súd I. stupňa vylúčený úmysel obžalovaného, mieriť so vzduchovou zbraňou na oko poškodeného. V konaní nebol potvrdený priamy úmysel spôsobiť poškodenému ujmu na zdraví. Súd I. stupňa prijal obhajobu obžalovaného, podľa ktorej vystrelil len náhodou a opätovne, s poukazom na jeho vek a strach z poškodeného, ktorý bol v lokalite známy ako recidivista, a ktorý aj v kritickom čase kradol drevo z pozemku susedy obžalovaného ustálil, že obžalovaný konal v krajnej núdzi. Konanie obžalovaného považoval za súladné s požiadavkami subsidiarity, nakoľko obžalovaný mal predchádzajúce skúsenosti a vedomie, že postup príslušných orgánov nedostatočným spôsobom chránil bezpečnosť majetku obyvateľov danej lokality.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor aj obžalovaný, ktorý svojim odvolaním napadol len výrok o náhrade škody.

Okresný prokurátor v odôvodnení odvolania zhrnul výsledky vykonaného dokazovania a namietal, že v danom prípade nemožno konanie obžalovaného považovať za konanie v krajnej núdzi, nakoľko neboli splnené minimálne dve zákonné podmienky a to zásada subsidiarity a zásada proporcionality. Zásada subsidiarity vyjadruje potrebu, aby sa najprv vyčerpali všetky iné možnosti na zamedzenie hroziaceho nebezpečenstva, pričom zásada proporcionality spočíva v tom, že hroziaci následok a následok spôsobený konaním v krajnej núdzi musia byť v určitom vzájomnom pomere. V konkrétnom prípade tieto podmienky splnené neboli, nakoľko nebezpečenstvo priamo hroziace záujmu chránenému Trestným zákonom bolo možné za daných okolností odvrátiť aj inak a spôsobený následok je zjavne závažnejší ako ten, ktorý hrozil. Vybočenie z medzi krajnej núdze môže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. i/ Trestného zákona.

Okresný prokurátor ďalej namietal, že súd I. stupňa nepostupoval zákonne súladným spôsobom nakoľko vo vyhlásenom znení oslobodzujúceho rozsudku do tohto vyhláseného znenia neodcitol celý skutok, z ktorého bol obžalovaný oslobodený. Takto oslobodzujúci rozsudok nie je možné preskúmať, pretože

v ňom absentuje podstatná náležitosť - popis skutku, z ktorého bol obžalovaný oslobodený. Túto skutočnosť nie je možné konvalidovať v neskoršom písomnom vyhotovení oslobodzujúceho rozsudku. S poukazom na tieto dôvody navrhol odvolaciemu súdu zrušiť rozsudok súdu I. stupňa postupom podľa § 321 odsek 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku a vrátiť mu vec, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poškodený sa svojím odvolaním doručeným súdu I. stupňa dňa 22.12.2014 domáhal zrušenia výroku o náhrade škody.

Zástupkyňa krajského prokurátora zotrvala na verejnom zasadnutí na dôvodoch odvolania okresného prokurátora.

Obhajca obžalovaného žiadal odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť, keď analyzoval situáciu v mieste a čase, kde sa skutok stal a to v zmysle dôkazov predložených v rámci trestného konania. Naďalej má za to, že konanie obžalovaného je potrebné posudzovať ako konanie v krajnej núdzi, ktorým sa obžalovaný snažil odvrátiť nebezpečenstvo hroziace majetku susedy. Skutočnosť, že na vzdialenosť 15 až 20 metrov zasiahol oko poškodeného, je s poukazom na vek obžalovaného nešťastnou náhodou.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania okresným prokurátorom, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd pri plnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd I. stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci v súlade s ustanovením § 2 odsek 10 Trestného poriadku. Následne vykonané dôkazy okresný súd správne vyhodnotil jednotlivito aj v ich súhrne, tak ako mu to ukladá ustanovenie § 2 odsek 12 Trestného poriadku.

Krajský súd predovšetkým poukazuje na to, že predmetnou trestnou vecou sa už v minulosti zaoberal, keď svojím uznesením zo dňa 20.05.2014, sp.zn. 3To/45/2014 podľa § 321 odsek 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku zrušil rozsudok súdu I. stupňa a vrátil mu vec, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Dôvodom tohto postupu boli predovšetkým procesné pochybenia súdu I. stupňa, nedostatok náležitostí odôvodnenia jeho rozsudku, a tiež potreba doplnenia dokazovania.

Na ustálenie vzdialenosti medzi obžalovaným a poškodeným v čase výstrelu zo vzduchovej zbrane súd prvého stupňa podrobne vypočul obžalovaného, ktorý uviedol, že v tom čase sa nachádzal 8 až 10 metrov od oplotenia, za ktorým sa v susedinej záhrade nachádzal poškodený, ktorý sa zohol k fúriku s naloženým odcudzeným drevom.

Poškodený vo svojej výpovedi potvrdil, že bol v záhrade susedky obžalovaného, vo vzdialenosti asi 20 metrov od obžalovaného. Poškodený potvrdil, že obžalovaný na neho niečo zakričal v maďarskom jazyku, čomu nerozumel, následne zacítil náraz do ľavého obočia, nevedel čo ho trafilo, z miesta ušiel. Ďalej vypovedal, že videl obžalovaného aj vzduchovku ako na neho mieri. Nevedel vysvetliť z akého dôvodu toto neuvádzal v prvotných výpovediach. Pokiaľ na lekárskom ošetrení uviedol, že si sám náhodne strelil do ľavého oka tak len z dôvodu, že sa bál povedať čo sa stalo. Potom ako obžalovaného na niečo zakričal, z miesta činu nezutekal, nakoľko nerozumel čo kričí a nevidel akú zbraň má v ruke.

Svedkovia vypočutí vo veci, sa ku skutku bližšie nevyjadrili. Jedná sa predovšetkým o obyvateľov danej lokality, ktorí zhodne ako obžalovaný popisovali situáciu v danej lokalite, bezmocnosť proti nájazdom rómov, ich krádežami, ktoré sú až v takom rozsahu, že prestali obrábať svoje záhrady.

Obžalovaný vypovedal, že bezprostredne po skutku sám privolal hliadku polície, ktorá prišla v priebehu 10 až 15 minút. Túto skutočnosť nevyvrátili ani svedkovia Y. K. a D. J., ktorí ako členovia policajnej hliadky, prišli na miesto činu. K okolnostiam zásahu sa už vzhľadom na časový odstup vyjadriť nevedeli. Potvrdili však, že ako príslušníci polície majú vedomosť o tom, že rodina D., sústavne vykráda okolie a majú vedomosti aj o tom, že v minulosti tak obžalovaný ako aj iní občania danej lokality opakovane nahlasovali tieto skutočnosti operačným dôstojníkom.

Na základe vykonaného dokazovania nemal odvolací súd žiadne pochybnosti o tom, že v kritickom čase poškodený spolu s ďalšou maloletou osobou kradol drevo na pozemku susedy obžalovaného.

Obžalovaný mal snahu tomuto konaniu zabrániť, keď na poškodeného zakričal, a následne jeho smerom na vzdialenosť cca 20 metrov vystrelil zo vzduchovej zbrane, v ktorej mal len 1 brok. Je nepochybná snaha obžalovaného odvrátiť nebezpečenstvo priamo hroziace chránenému záujmu v čase, keď mal poškodený naložené odcudzené drevo vo fúriku. Poškodený si bol vedomý svojho protiprávneho konania, čomu nasvedčuje nielen to, že z miesta činu ušiel, ale aj to, že nenahlásil vec na polícii a následne na lekárskom ošetrovaní neuviedol za akých okolností utrpel poranenie.

Odvolačný súd má za to, že obžalovaný nemohol účinne zabrániť konaniu poškodeného privolaním polície, nakoľko po predchádzajúcich skúsenostiach vedel, že polícia nevie efektívne zasiahnuť a poškodený odíde z miesta činu skôr, ako príde privolaná hliadka. Vzhľadom na svoj vysoký vek, vekový a fyzický nepomer s porovnaním s poškodeným, ako aj existenciu oplotenia medzi ním a poškodeným, obžalovaný nemal možnosť zabrániť konaniu poškodeného a ochrániť majetok susedy iným účinným spôsobom. V tomto smere odvolačný súd poukazuje na to, že poškodený od svojho konania neupustil ani po tom, ako obžalovaný na neho zakričal a po výstrele ušiel aj s odcudzeným drevom.

Je nepochybné, že následok spôsobený konaním obžalovaného je závažnejší ako ten, ktorý hrozil majetku jeho susedy, avšak odvolačný súd mal za to, že obžalovaný nemal iné možnosti, ktorými by odvrátil toto nebezpečenstvo včas alebo inak a tak v prejednávanej veci bola dodržaná zásada subsidiarity.

Odvolačný súd mal tiež za to, že obžalovaný svojim konaním nevybočil z medzí krajnej núdze, a že v danom prípade bola dodržaná aj zásada proporcionality najmä s poukazom na to, že v zmysle znaleckého dokazovania použitou vzduchovou zbraňou nie je možné spôsobiť vážnejšie poranenie s výnimkou zasiahnutia mäkkých tkanív tela, prípadne oka ako to mu bolo v danom prípade. Vzhľadom na vek obžalovaného, vzdialenosť, na ktorú na poškodeného vystrelil, tiež na to, že poškodený bol v pohybe, však aj krajský súd vylúčil, že by obžalovaný takýto následok sledoval, prípadne bol s jeho vznikom uzročený.

Čo sa týka miesta, okolností a pomerov v mieste a čase žalovaného skutku odvolačný súd poukazuje na správne zistenia súdu I. stupňa, s ktorými sa stotožňuje a v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Zistené skutočnosti potvrdzujú obranu obžalovaného, ktorá je z hľadiska posúdenia trestnosti jeho konania resp. posúdenia, či konal v krajnej núdzi rozhodujúca.

Napriek tomu, že odvolačný súd považoval napadnutý rozsudok súdu I. stupňa za vecne správny, tento zrušil postupom podľa § 321 odsek 1 písm. a/ Trestného poriadku len z dôvodu odvolacej námietky prokurátora týkajúcej sa postupu súdu I. stupňa pri vyhlásení oslobodzujúceho rozsudku, ktorý nedostatok nebolo možno reparaovať inak.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku, odvolačný súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou, alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala, alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 29.10.2014, na ktorom bol vyhlásený napadnutý rozsudok, odvolačný súd zistil, že obžalovaný aj jeho obhajca sa vzdali odvolania. Odvolanie obžalovaného zo dňa 22.12.2014, ktorým napadol výrok o náhrade škody bolo podané po tom, ako sa odvolania na hlavnom pojednávaní výslovne vzdal, preto, odvolačný súd v súlade s vyššie citovaným zákonným ustanovením jeho odvolanie zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.